

Jon Olsson: – Jag hatar att förlora

Oavsett om skidproffset Jon Olsson glider fram på sina freestyleskidor i slalompisten eller om han glider omkring i en lyxig Lamborghini med takbox, så väcker han uppmärksamhet. Men Big Air-tävlingar och sportbilar i miljonklassen i all ära, efter en vadslagning med en kompis har han nu siktet inställt på vinter-OS 2014. **OCH MED TANKE PÅ ATT HAN HATAR ATT FÖRLORA SÅ KAN ALLT HÄNDA.** Aktiv Träning har träffat extremskidåkaren som ständigt är på resande fot.

Av Henrik Lenngren. Foto: Oskar Bakke

*Jon Olsson, 30, satsar
helhjärtat mot vinter-
OS i Sotji 2014. Och
lyckas han inte kvala in
så gör han ett nytt
försök till OS 2018.*

an hatar att misslyckas. Och han hatar att känna att han inte har gjort allt i sin makt.

Mot den bakgrunden finns förmodligen en flipp och inte en flopp på Jon Olssons tankekarta när den numera välkända vads-lagningen med den alpina skidfantomen Jens Byggmark kommer på tal.

För ni minns väl vad det numera klassiska vadet gällde? 2007 skakade Olsson och Byggmark tass med varandra. ”Du får 50 000 kronor om du kniper en plats i OS-landslaget till Sotji”, sa Byggmark.

”Men jag ska ha 50 000 kronor om du inte grejar det”, tillade han.

Så nu hänger frågan i luften: ska extremskidåkaren Jon Olsson bli en fattigare eller rikare man 2014?

– Det kommer bli tajt tidsmässigt att hinna komma i fas till 2014, men jag är enormt glad att jag slog vad med Jens eftersom jag älskar det jag gör. Hinner jag inte till 2014 så dubblar jag vadet med Jens till 2018. Jag har ingen stress. Mitt mål har alltid varit att åka fort. Det är det som driver mig, men när det sker spelar mindre roll, säger Jon.

Hur mycket pengar har du egentligen lagt ner på grund av det här vadet?

– Förmodligen några miljoner. Det är inte gratis att åka runt hela vintrarna på egen hand, men i vinter kör jag med det svenska Europacup-laget, så då blir det lite billigare. Men jag ångrar inte en krona jag lagt, har man en dröm så ska man förverkliga den.

– Att jag tagit mig så här långt är egentligen i sig bra nog för att jag ska känna mig stolt över den här galna idén – men det är klart att jag vill mer.

Extrem skidtalang

Annars förknippar vi alltså Jon Olsson med galna tricks, suveräna hopp och som vinnaren av alla sorters medaljvalörer i Winter X-Games i Big Air. I bransch-tidningar tituleras han inte sällan den moderna freestyleåkningens fader.

– Jag var tidig att börja med sporten så det är klart att jag har inspirerat många åkare, men det jag är mest stolt över är att jag har gjort tricks som ingen annan har klarat tidigare. Att få vara med och utveckla en ny sport är enormt kul, säger Jon.

Bland mycket annat arrangerar han den självbetitlade tävlingen Jon Olsson Invitational, ett bevis och ett kvitto i sig på vad han betyder för friåkningen.

– Det är sällan jag får tid att stanna upp och reflektera över det jag åstadkommit, men när jag ser 10 000

människor i publiken på en tävling jag själv byggt upp så känner jag mig ganska nöjd.

Om man ser till arvsanlagen var det inte helt självklart att Jon Olsson skulle hänge sig åt en skidsport av det mer extrema slaget. Han gick skidgymnasium i Malung och vann junior-SM i slalom 1999. Brorsan Hans satsade stenhårt och föräldrarna var tidigare duktiga utförsåkare. Ändå bytte han karriär.

– Jag såg alla snowboardåkare som gick i Malung och hur kul de hade. Jag började hoppa och det gick väldigt bra, väldigt snabbt. Innan jag visste ordet av så hade jag sponsorer som betalade mig för att åka puder. Valet mellan att betala för att åka alpint på små orter i Sverige eller få betalt för att åka puder i Aspen var inte så mycket ett val, det var mer en självklarhet.

Drygt ett decennium senare är han friåkningens affischnamn, en 30-åring som har otaliga konststycken i sin trickslåda. Mest stolt är han över den så kallade ”kangaroo-flippen”.

– Det var det första tricket i freestylens historia som vann en tävling med två sneda volter med en 180 på slutet och en baklängeslandning. Att få vara den som gjorde det först har betytt massor för mig.

Jon är känd som en extremskidåkare som vikt sin karriär åt hopp och trick med saftiga adrenalinpåslag.

– När man dundrar in mot ett jättehopp med en helikopter fem meter efter sig, som filmar det hela, så är det ju extremt – men andra dagar när man nöter grund-trick är det snarare likt en vanlig sport. Jag har aldrig haft en skada så jag har nog ändå varit ganska försiktig.

Kan du få adrenalinkickar när du tränar?

– Det händer faktiskt rätt sällan. Jag skulle säga att jag får en eller två kickar per år när jag verkligen känner att jag pushar mig själv, det kan vara både på tävling och träning.

På Youtube figurerar ett klipp där du genomför ett så kallat ”dödshopp” på Nya Zeeland. Vad tänker du på i sådana situationer?

– När man väl tror att man har koll på farten och testat ett hopp så är det alltid läskigt. På Nya Zeeland blåste det mycket men vi hade jobbat på hoppet i tre veckor så jag ville verkligen köra. Men när jag kom ut över hoppkanten så märkte jag att jag hade alldeles för hög fart. Känslan var hemsk, det var som en mardröm när jag kände att marken bara försvann. Den absolut värsta känslan man kan få på ett par skidor. Men det gick riktigt bra ändå till slut...

Fullt fokus på OS

Gång på gång återkommer Jon Olsson till att han aldrig någonsin gör någonting halvhjärtat. ▶

**”HINNER JAG
INTE TILL 2014
SÅ DUBBLAR
JAG VADET MED
JENS TILL 2018.”**

Jon har drygt 300 resdagar per år och än så länge är suget efter skidåkningen betydligt starkare än tankarna på ett normalt Svenssonliv.

"DET ÄR GANSKA KUL, FOLK TYCKER ATT JAG ÄR DUM I HUVUDET. SAMTIDIGT TROR JAG ATT DE FLESTA INTE KAN LÅTA BLI ATT TYCKA ATT DET ÄR LITE ROLIGT ATT NÅGON ÄR SÅ KNÄPP."

– Jag tränar hårt, men jag skulle nog kunna träna ännu hårdare om jag inte ägnade mig åt tusen andra saker samtidigt. Just nu jobbar jag på att ta bort saker ur min vardag som slukar fokus och energi. När jag lägger mig på kvällen känner jag nästan alltid att jag jobbat stenhårt, men jag skulle nog kunna vara smartare med vad jag lägger min energi på.

Är du en glidare eller en hårt arbetande idrottsman?

– Det beror på var jag är och vad jag gör. När jag är på läger så lägger jag mig klockan sju på kvällen, går upp klockan fem och jobbar, innan skidåkningen. När jag inte åker skidor så är jag en annan person, som gillar att vara ute sent på nätterna.

För tillfället lägger han 90 procent av sitt träningsfokus på den alpina satsningen. Friåkningen har han valt att fortsätta med "mest för att det är kul".

– Att hinna med båda sporterna till 100 procent är mer eller mindre omöjligt. Men det är kul att åka på en hopptävling och bara njuta av hoppen i stället för att oroas för en placering.

Nyligen passerade han 30-årsgränsen, men det är mer en stämpel på pappret än ett fysiologiskt faktum.

– 30 är ingen ålder så länge kroppen håller. Det handlar mer om att jag blir äldre och börjar bli sugen på ett normalt liv istället för att bo i en resväska 300 dagar per år. Men än så länge är suget efter mer åkning långt starkare. Jag känner ingen stress, inte alls.

Hur ser du på det faktum att den nya, yngre generationen närmar sig?

– Det finns massor av duktiga åkare som är enormt duktiga. Nuförtiden är jag 13 år äldre än vis-a av dem jag tävlar mot, men det är bara kul när man tänker på att de knappt kunde gå när jag lärde mig de tricks de själva utför nu.

Är du lika driven idag som för fem år sedan?

– Absolut, men nu har jag lärt mig mer och tränar smartare. Det är klart att jag hade mer energi när jag var 16 år, så det gäller att anpassa sig och vara smart.

Unnar du dig vilodagar från träningen?

– Absolut. Men de dagar jag vilar så jobbar jag istället, så det är svårt att få en hel dag med bara vila.

I vilka lägen kan du känna dig som en soffpotatis?

– När jag är sjuk och inte kan göra något, då fastnar jag vid datorn och känner mig oftast riktigt lat.

Gillar snabba åk

Ur ett konditionsperspektiv anser han att skidkon-disen är bra, men det allmänna flåset kan bli bättre.

– Jag skulle nog behöva jobba mer på kondisen. I år har jag i alla fall tagit ett steg framåt på gymsidan.

Men han trivs bra även i stillasittande läge. Ibland rullar han in i Åre i sin Lamborghini med takbox.

– Det är ganska kul, folk tycker att jag är dum i huvudet. Samtidigt tror jag att de flesta inte kan låta bli att tycka att det är lite roligt att någon är så knäpp.

Vad är roligast – att åka snabbt på berget eller bakom ratten?

– Helt klart på berget. Alla kan åka fort i en bil. □

Jon Olsson

Ålder: 30 år.

Familj: Flickvän Janni, mamma Monika, pappa Anders, bror Hans.

Bor i: Monaco. "Jag älskar Sverige och tycker att det är underbart att komma hit – men oftast längtar jag tillbaka till Monaco efter tre-fyra dagar. Jag trivs superbra i Monaco och jag älskar verkligen värmen. Förra veckan låg jag vid poolen och njöt, det är ju något som är uteslutet om man bor i Sverige."

Äter: Burritos.

Dricker: Sockerfri Red Bull.

Kör: Audi R8.

Ser på tv: Suits.

Läser: Aldrig.

Köper: Bilar.

Drömmer om: Att vara nöjd med det jag gör.

En vanlig träningsdag: "Väldigt olika. I Nya Zeeland i höstas ställde jag klockan på 04.20 fem veckor i rad. Jag fixade skidorna, åt frukost, drog till backen klockan 07.30, tränade till tolv, åt lunch, spelade golf och sedan avslutade jag dagen med ett gympass innan jag gick och lade mig klockan 19."